WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
ROK III WARSZAWA, DNIA 1 LISTOPADA 1928 R. NUMER 21

W SPRAWIE POWSZECHNEJ WYSTAWY KRAJOWEJ

Dn. 31 października r. b. upłynął ostateczny termin przyjmowania zapisów na Powszechną Wystawę Krajową w r. 1929 w Poznaniu. Z tym dniem kierownictwo Wystawy zaprzestało przyjmowania dalszych zgłoszeń wystawców. W grupie chemicznej Wystawy termin ten ma znaczenie raczej teoretyczne, gdyż wszystkie miejsca, jakiemi rozporządzaliśmy w gmachu chemicznym Wystawy, zostały już oddawna zajęte, zaś liczne zgłoszenia spóźnionych wystawców musiały być odrzucone. W ciągu dni najbliższych wystawcy grupy chemicznej otrzymamają—niezależnie od rozesłanego przed kilku miesiącami — plan rozmieszczenia stoisk, po uwzględnieniu tych wszystkich korektyw, jakie zostały zgłoszone w międzyczasie.

Dn. 16 października r.b. odbył się w Poznaniu zjazd przedstawicieli zarządów poszczególnych grup wystawowych, gdzie powzięto kilka doniosłych uchwał, interesujących również przemysł chemiczny. Wśród nich na pierwsze miejsce wysuwa się przerzucenie niektórych kompetencyj wydziału artystycznego Wystawy na zarządy poszczególnych grup, w zakresie zatwierdzenia projektów dekoracji poszczególnych stoisk. Stosownie do tej uchwały, projekty standów i wystaw wszystkich wystawiających w odpowiedniej grupie firm mają być przesłane do zatwierdzenia zarządowi grupy, który wprowadza poprawki, zatwierdza lub odrzuca zgłoszone projekty — pod warunkiem jednak zaproszenia doradcy artystycznego.

W wyniku powyższej decyzji, zarząd grupy chemicznej Wystawy, na posiedzeniu dn. 24-ego października r. b. powołał na rzeczoznawcę artystycznego grupy chemicznej p. Tadeusza Gronowskiego, znanego i cenionego artystę-dekoratora i grafika. Na temże posiedzeniu zarząd grupy postanowił zwrócić się do wszystkich wystawców z wezwaniem złożenia projektów stoisk najpóźniej do dn. 15 grudnia r. b., przyczem właściwe plany powinny być wykonane w 2-ch egzemplarzach, w skali przynajmniej 1:25. Zarząd grupy wchodził z założenia, że jest to najpóźniejszy termin, jaki może być wyznaczony dla przedstawienia projektów, gdyż wykonanie ich niezawodnie trwać będzie czas dłuższy, zaś termin otwarcia Wystawy—dn. 16 maja 1929—musi być dotrzymany.

Projekt stoiska Sp. Akc. „Strem".

Kilku wystawców branży chemicznej zgłosiło już projekty budowy swoich stoisk; reprodukujemy tu jeden z najwcześniej nadesłanych projektów — Sp. Akc. „Strem".

Wśród innych uchwał, jakie zapadły na omawianem posiedzeniu przedstawicieli zarządów grup, na uwagę zasługuje dyrektywa skierowana do wszystkich wystawców, aby w eksponatach położyć szczególny nacisk na artykuły nowe, dotychczas na rynku mało zaprowadzone. Chodzi tu o zrealizowanie tak aktualnej dziś tendencji zmniejszania zbędnego importu, drogą nabywania towarów produkcji krajowej. Szerokie masy konsumentów nie są częstokroć zorjentowane w nowszych dziedzinach wytwórczości, zaś Wystawa stanowi znakomitą okazję zaprezentowania naszego dorobku wytwórczego. Termin transportu eksponatów chemicznych oznaczono na dni: od 5-go do 30-go kwietnia 1929 r.

INAUGURACYJNE POSIEDZENIE IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W WARSZAWIE

W niedzielę, dn. 14 października 1928 r. odbyło się uroczyste inauguracyjne posiedzenie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie, w obecności pp. Ministrów: Przemysłu i Handlu—Inż. E. Kwiatkowskiego, Komunikacji — Inż. A. Kühna, Rolnictwa — K. Niezabytowskiego. Po wygłoszeniu przemówień powitalnych, które zajęły pierwszą część zebrania, odbyły się wybory członków 17-u komisyj Izby. Radcowie, wybrani bezpośrednio lub pośrednio z grona naszego Związku — objęli mandaty w następujących komisjach: prawniczej, odznaczeń i dyplomów (p. Dr. J. Landau), szkolnictwa, morskiej (p. Inż. F. Wiślicki), rozwoju ruchu turystycznego (p. L. Spiess), ubezpieczeniowej, statutowo-regulaminowej, racjonalizacji przemysłu i handlu (p. Inż. T. Zamoyski). Prócz tego, do komisji polityki handlowej wszedł p. Inż. E. Natanson, członek Zarządu naszego Związku, zaś do komisji targów i wystaw p. St. Górski. W pozostałych komisjach: finansowo-kredytowej, podatkowej, eksportowej, komunikacyjnej, polityki socjalnej, mandatowej i rewizyjnej radcowie nasi nie zasiadają; w wypadkach jednak, gdy na terenie tych komisyj omawiane będą sprawy związane z wytwórczością chemiczną — będą oni mieli możność całkowitej ingerencji.

Na posiedzeniu w dn. 14 października zatwierdzony też został budżet Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie na r. 1928, zamykający się sumą 920.000 złotych.

CZTERDZIESTOLECIE PRACY ZAWODOWEJ

W roku bieżącym upłynęło 40 lat od chwili otrzymania dyplomu inżyniera chemika Politechniki w Zurychu przez p. Aleksandra Tupalskiego, obecnego dyrektora Państwowych Zakładów Graficznych. Urodzony w r. 1864 pod Nowogródkiem, ukończył szkoły średnie w Wilnie i w r. 1888 Politechnikę w Zurychu, gdzie też zostaje powołany na asystenturę przy katedrze prof. Lungego. Wkrótce potem obejmuje stanowisko chemika, a później kierownika ruchu w fabryce barwników organicznych w Holandji, zaś w r. 1893, z inicjatywy prof. Lungego, przechodzi do Zagłębia Ruhry, pracując tam na naczelnych stanowiskach w koksownictwie. W r. 1901 Inż. Tupalski obejmuje kierownictwo fabryki suchej destylacji drzewa liściastego w pobliżu Orszy na Witebszczyźnie, poczem — na propozycję znanego niemieckiego przedsiębiorcy J. Rütgersa — staje na czele jego rosyjskich zakładów. Z małego przedsiębiorstwa, posiadającego jedną fabrykę w Kijowie, powstaje duża spółka akcyjna, rozporządzająca 10-ma poważnemi warsztatami pracy. Obok kierownictwa administracyjnego i handlowego, Inż. A. Tupalski zajmuje się wówczas pracami naukowo-technicznemi, zwłaszcza w zakresie badania procesów, chroniących drzewo od gnicia. Po wybuchu wojny opuszcza swe stanowisko i wyjeżdża do Ameryki Północnej, zaś po powrocie do Petersburga w r. 1915 oddaje się przeważnie pracy społecznej, kierując równocześnie w r. 1917 fabryką gazów trujących w Moskwie.

Dn. 1 lutego 1919 r., już po powrocie do kraju, Inż. A. Tupalski organizuje Państwowe Zakłady Graficzne, na których czele stoi do r. 1922. Do końca r. 1924 kieruje fabryką suchej destylacji drzewa liściastego w Hajnówce, poczem powraca na stanowisko dyrektora Zakładów Graficznych, jakie zajmuje w chwili obecnej.

Począwszy od r. 1923, Inż. A. Tupalski sprawuje obowiązki członka Zarządu naszego Związku, chętnie służąc swą światłą radą i długoletniem doświadczeniem w rozwiązywaniu skomplikowanych zagadnień, jakie się nasuwają w działalności Związku.

Zasłużonemu Jubilatowi Redakcja nasza składa serdeczne życzenia dalszej owocnej pracy ad multos annos!

STUDJUM TECHNOLOGICZNE

Dn. 27 października r. b. odbyło się w Politechnice warszawskiej zebranie organizacyjne Towarzystwa „Studjum Technologiczne". Na zebranie, któremu przewodniczył J. M. Rektor prof. W. Świętosławski przybył Pan Minister Przemysłu i Handlu Inż. E. Kwiatkowski w otoczeniu wyższych urzędników Ministerstwa oraz liczni przedstawiciele przemysłowego świata chemicznego i elektrycznego. Zebranie podzieliło pogląd Komitetu organizacyjnego w zakresie powołania do życia stowarzyszenia, którego celem jest wzniesienie w Politechnice Warszawskiej specjalnych gmachów, przeznaczonych na pomieszczenie pracowni technologicznych. W zakresie działalności wydziału chemji Politechniki, projektowane gmachy dadzą obszerne i celowo pomyślane pomieszczenia dla pracowni: technologji ogólnej nieorganicznej, technologji ogólnej organicznej, maszynoznawstwa chemicznego, farbiarstwa i technologji barwników, fermentacji i technologji środków spożywczych, metalurgji, węglowodanów i t. d.

Po wysłuchaniu referatów, omawiających właściwe plany, po gorącem przemówieniu Pana Ministra Kwiatkowskiego, który wskazał że każda słuszna i celowa idea musi dziś znaleźć w Polsce urzeczywistnienie, wreszcie po wypowiedzeniu się Prezesa Związku Przemysłu Chemicznego, p. Dr. J. Landaua, który nawiązał do świetnych tradycyj najwybitniejszych pracowni chemicznych — zebrani powołali zarząd, wydział budowlany i komisję rewizyjną Stowarzyszenia.

KRONIKA

Dn. 24 października r. b. odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Przemysłu Chemicznego, na którem wysłuchano sprawozdania ze stanu rokowań polsko-niemieckich o zawarcie traktatu handlowego oraz zastanawiano się nad sprawami Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu, w związku z udziałem w niej przemysłu chemicznego. Na temże posiedzeniu postanowiono zwrócić się do wszystkich członków Związku z wezwaniem do zapisywania się w poczet członków wspierających Chemicznego Instytutu Badawczego.

W dn. 9 i 10 października odbyły się posiedzenia Rady Centralnego Związku P. P. G. H. i F., na których rozwinęła się szczegółowa dyskusja nad zadaniami Rządu, sfer gospodarczych i całego społeczeństwa w walce z biernością bilansu handlowego.

W dziedzinie poczynań, które powinny być ze szczególnem napięciem podjęte przez nasz świat przemysłowy w celu ulepszenia produkcji i rozszerzenia rynków zbytu, sprecyzowane zostały następujące wskazania: bliższy kontakt sfer wytwórczych ze sferami kupieckiemi, a więc organizowanie przez przemysł — związków nabywców w celu dokładniejszego informowania się o gustach i wymaganiach konsumentów i t. p.; syndykalizowanie poszczególnych gałęzi przemysłu dla pokonywania wspólnym wysiłkiem przeszkód w rozwoju zbytu; tendencja syndykalizowania powinna być popierana przez banki, udzielające kredytów w pierwszej linji przedsiębiorstwom, należącym do karteli; propaganda wśród spożywców, przy pomocy popularnych broszur, wydawnictw, pokazów i pogadanek; gruntowne przygotowanie się do udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu, która powinna ostatecznie przełamać ujawniające się jeszcze gdzieniegdzie niedocenianie produkcji krajowej.

Hiszpanja wyraziła Rządowi polskiemu gotowość zawarcia traktatu handlowego.

Wobec tego należy ze strony przemysłu polskiego opracować żądania celne, które postawić będzie można Hiszpanji. Żądania powinnyby być dostatecznie motywowane, jako materjał orjentacyjny dla Rządu polskiego.

Terminu ewentualnych rokowań Ministerstwo Przemysłu i Handlu jeszcze nie podaje, mimo to przygotowanie materjału do rokowań należałoby już teraz rozpocząć.

Materjały i dezyderaty zechcą członkowie Związku przesyłać do Związku Przemysłu Chemicznego.

NOWE ROZPORZĄDZENIA

W Dz. Ust. Nr. 89 z dn. 24 października r. b. ukazało się pod poz. 784 Rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa dn. 12 października 1928 w sprawie cła wywozowego od makuchów.

Rozporządzenie to nakłada cło wywozowe od makuchów w wysokości 10 zł. od 100 kg., zwalniając równocześnie od cła makuchy — na podstawie specjalnych zezwoleń Min. Skarbu. Rozporządzenie weszło w życie dn. 31 października r. b. Rozporządzenie powyższe zostało wydane wbrew zdecydowanej i wielokrotnie formułowanej opinji naszego Związku, który wychodzi z założenia, że produkcja olejarska musi mieć całkowicie wolną rękę w zakresie zbytu makuchów; w przeciwnym razie tendencja sztucznego obniżenia cen na makuch musi się odzwierciadlić w zwyżce cen innego — głównego produktu — jakim jest olej.

W Dz. Ust. Nr. 89 z dn. 2. października r. b. ukazało się pod poz. 783 Rozporządzenie Ministrów Komunikacji, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 9 października 1928 w przedmiocie Regulaminu przewozu przesyłek towarowych na kolejach żelaznych.

Regulamin ten został opracowany przez Biuro Reformy Taryf Kolejowych i wydany w porozumieniu z Państwową Radą Kolejową, po uzgodnieniu z Międzynarodową Berneńską Konwencją Kolejową. Regulamin ten zastępuje obecne ogólne przepisy przewozowe.

Najważniejsze zasady Regulaminu są następujące: zakres działania Regulaminu rozciąga się na wszystkie koleje żelazne, leżące na obszarze Rzeczypospolitej i w. m. Gdańska. Obecnie obowiązujące taryfy łamane na terenie w. m. Gdańska zostają skasowane. Nadawca odpowiedzialny jest za ścisłość wskazań zamieszczonych w liście przewozowym, przyczem od 1 listopada b. r. obowiązuje nowa forma listów przewozowych. Przyjęcie przesyłki wraz z listem przewozowym uważane jest za zawarcie umowy o przewóz. Taryfy, wprowadzające podwyżki opłat lub utrudnienie warunków przewozu, wchodzą w życie najwcześniej po upływie 4-ch tygodni od dnia ich ogłoszenia. Na dostawę przesyłek ustalone są terminy następujące:

1) dla przesyłek pośpiesznych — na odprawę 1 doba, na przewóz na odległość każdych rozpoczętych 250 km. — 1 doba

2) dla przesyłek zwyczajnych terminy te są dwa razy dłuższe, czyli 2 doby.

3) dla przesyłek pośpiesznych w pociągach osobowych — pół doby w każdym wypadku.

Kolej może wymagać, aby przesyłka była opakowana stosownie do właściwości towaru. O przybyciu przesyłki kolej zawiadamia odbiorcę pocztą, telegramem lub telefonem. Termin odbioru przesyłek, które wyładowywuje kolej, wynosi 24 godziny. Terminy odbioru przesyłek, które wyładowuje odbiorca, podane są w taryfie. Odpowiedzialność za przesyłki zaginione oblicza się według ceny giełdowej lub targowej, jednakże nie może ona przekraczać kwoty 50 fr. zł. za każdy kilogram wagi brutto. Za przekroczenie terminu dostawy kolej wypłaca: 1) jeżeli nie udowodniono wynikłej z tego powodu szkody — 1/10 część przewoźnego za każdy okres opóźnienia, równy 1/10 terminu dostawy, nie więcej jednak, niż połowę przewoźnego, 2) jeżeli udowodniono szkodę — odszkodowanie nie może przekroczyć sumy przewoźnego. Nadawca może w liście przewozowym deklarować wartość dostawy, za co kolej pobiera dodatkową opłatę. W tych wypadkach za przekroczenie terminu dostawy kolej wypłaca odszkodowanie w podwójnej wysokości, niż w innych wypadkach. Prawo wnoszenia reklamacji o zwrot kwot zapłaconych przysługuje tylko nadawcy lub odbiorcy, w zależności od tego, kto zapłaty dokonał. Roszczenia z tytułu umowy o przewóz przedawniają się po roku. Regulamin obowiązuje począwszy od dn. 1 listopada r. b.

W „Monitorze Polskim" Nr. 239 z dn. 16 października r. b. ukazało się pod poz. 548 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 7 października r. b., dotyczące przepisów wykonawczych do Rozporządzenia o zwrocie cła przy wywozie przędzy sztucznego jedwabiu.

W Dz. Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 12 z dn. 24 października r. b. ukazało się Rozporządzenie Ministra Komunikacji o unifikacji taryf na obszarze w. m. Gdańska.

Na zasadzie tego Rozporządzenia taryfy obliczane będą jednolicie na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

W Dz. Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 11 z dn. 16 b. m. ukazało się obwieszczenie władz kolejowych następującej treści:

Wobec nadmiernego nagromadzenia wagonów na stacjach Warszawa—Główna, Towarowa i Katowice, Dyrekcje Kolei Państwowych zarządziły na mocy art. 80 p. 8 cz. I taryfy towarowej podwyższenie opłat postojowych dla przesyłek wagonowych do potrójnej wysokości. Rozporządzenie to obowiązuje od 1 października r. b. aż do odwołania.

E C H A

* Vice-Prezes naszego Związku, p. prof. Dr. Józef Zawadzki, został mianowany ekspertem Rządu Polskiego przed Międzynarodowym Trybunałem Rozjemczym w Hadze na rozprawę chorzowską w sprawie wysokości odszkodowania. P. Prof. J. Zawadzki udaje się w najbliższym czasie do Hagi.

* Fabryka Przetworów Chemicznych „Rędziny" Sp. Akc złożyła sumę 4.000 zł. na cele naukowe — do rozporządzenia Związku Przemysłu Chemicznego. Zarząd Związku na posiedzeniu dn. 24 października r. b. postanowił złożyć fabryce „Rędziny" serdeczne podziękowanie za hojną ofiarę.

NOTOWANIA CEN WAŻNIEJSZYCH WYTWORÓW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Aceton	550 zł.
Alkohol metylowy techniczny	— „
„ „ czysty 99%	— „
Amonjak skroplony za 1 kg NH_3	1,68 „
Azotniak mielony za 1 kg % N_2 *	1,71 „
„ granulowany za 1 kg % N_2 *	1,91 „
Azotan amonowy *	103,60 „
Benzen handlowy 90%	91 „
„ czysty	103 „
Bisulfat (kw. siarczan sodu)	25 „
Chlorek cynku (ług 50%)	55 „
Chlorek wapna bielący	40 „
Chlorek wapnia ($CaCl_2$)	20—22 „
Chloroform czysty	900 „
„ pro narcosi"	1.900 „
Fenol czysty	275 „
Formalina 30%	260 „
Fosforyty rachowskie surowe	3.50 „
Gliceryna farmaceutyczna 90%	340 „
„ techniczna	280 „
Karbid	58—62 „
Karbolineum	45 „
Klej kostny	250 „
Klej skórny	400 „
Krezol	135 „
Kwas azotowy 30° Be. w przel. na 100 % HNO_3	110 „
„ mrówkowy 85%	241 „
„ siarkowy 60° Be	5,52 „
„ solny bez arsenu	— „
„ octowy techn. 30%	110 „
Mączka fosforytowa rachowska 16,5% P_2O_5	6,56—7,50 zł.
„ kostna odklejona 30% P_2O_5	20 „
Naftalen surowy prasowany	34,50 „
„ czysty w łuskach	65 „
Octan sodu	140 „
„ ołowiu	270 „
Oleina zwierzęca destylat	300 „
„ „ saponifikat	290 „
Oleum 20%	18,15 „
Pirydyna czysta za 1 kg.	12 „
Smoła preparowana	27,50 „
Siarczan amonu	43 „
Siarczek sodu 60/62 % *	66 „
Soda amonjakalna	26 „
„ kaustyczna	61 „
Sól glauberska kalcynowana niemielona	18 „
Stearyna	280 „
Superfosfat 16%	13,12—13,76 „
Toluen czysty	103 „

Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. loco fabryka bez opakowania; ceny za produkty oznaczone gwiazdką rozumieją się wraz z opakowaniem.

PRODUKTY WYTWÓRCZOŚCI KRAJOWEJ

Barwniki i półprodukty organiczne:
Sp. Akc. „PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE", Zgierz, tel. Łódź 21-01 i Zgierz 19. Warszawa, tel. sprzedaż 108-09, informacje 204-49 i 56-99.
Fabr. Chem. „WOLA KRZYSZTOPORSKA" Piotrków Tryb., tel. Piotrków Tryb. 165.
„PABJANICKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO", Pabjanice, tel. Łódź 21-86.

Błękity Millori i paryski:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapna bielący:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno tel. 12.

Chlorek wapnia ($CaCl_2$):
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Farmaceutyczne przetwory:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN", Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Gliceryna farmaceutyczna i techniczna:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.
Sp. Akc. „SATURNJA", Warszawa, Marszałkowska 138, tel. 78-40.

Gumowe artykuły techniczne:
Sp. Akc. „WOLBROM" Warszawa, Wierzbowa 9, tel. 160-80.

Jedwab sztuczny:
Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU", Warszawa, Wilcza 9a, tel. 75-49.

Karbid:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.
Zakłady „ELEKTRO" Łaziska Górne, G. Śląsk.

Klej kostny i skórny:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Kwaśny węglan sodowy (bicarbonat):
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Makuchy odolejone — kokosowy, lniany i rzepakowy:
(jako pasza dla bydła). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE" Będzin, tel. 90.

Novarsenobenzol:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN", Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Oleina zwierzęca:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Oleje kokosowy, lniany, rzepakowy i rycynowy:
(do celów technicznych i spożywczych) Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE" Będzin, tel. 90.

Phosphit:
Sp. Akc. „LUDWIK SPIESS i SYN Warszawa, Daniłowiczowska 16, tel. Centrala-Spiess.

Potaż żrący:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno, tel. 12.

Słomka i włosie wiskozowe:
Sp. Akc. „TOMASZOWSKA FABRYKA SZTUCZNEGO JEDWABIU", Warszawa, Wilcza 9a, tel. 75-49.

Smoła pierwszorzędowa:
Zakłady „ELEKTRO", Łaziska Górne, G. Śląsk.

Soda amonjakalna, krystaliczna i kaustyczna:
„ZAKŁADY SOLVAY W POLSCE", Warszawa, Czackiego 14, tel. 111-24.

Soda kaustyczna:
Akc. Tow. „ELEKTRYCZNOŚĆ", Warszawa, Czackiego 18, tel. 34-94.

Stearyna:
Sp. Akc. „STREM", Warszawa, Mazowiecka 7, tel. 314-30.

Śrut rycynowy:
(jako nawóz sztuczny). Sp. Akc. „J. D. POTOKA SYNOWIE", Będzin, tel. 90.

Żelazocyjanki sodowy i potasowy:
Sp. Akc. „AZOT", Jaworzno, tel. 12.

Żelazokrzem 45% i 75%:
Zakłady „ELEKTRO", Łaziska Górne, G. Śląsk.

Prenumerata kwartalna w kraju zł. 3,50, zagranicą zł. 5,00. Cena zeszytu pojedynczego zł. 0,60.
Członkowie Związku Przemysłu Chemicznego otrzymują „Wiadomości Przemysłu Chemicznego" bezpłatnie.

Ceny ogłoszeń Cała strona zł. 150. Pół strony zł. 80. Ćwierć strony zł. 45. Jedna ósma strony zł. 30. Wiersz jednoszpaltowy zł. 5. Ogłoszenia drobne „Produkty wytwórczości krajowej", tekst trzywierszowy kwartalnie zł. 30; wiersz dodatkowy zł. 5. Członkowie Związku otrzymują od cen powyższych rabat.

Redakcja i Administracja: Warszawa, Czackiego 14, telefon 410-14 Wychodzi 1-go i 15-go każdego miesiąca

Wydawca: w imieniu Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej — Dyrektor Związku, inż. EDMUND TREPKA.

Redaktor: inż. TADEUSZ ZAMOYSKI. Drukarnia „Rola" J. Buriana, Mazowiecka 11.